

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Година XXXVI
1979
МАРТ
8
Четвъртък

Вестникът е основан през 1945 година

Брой 29 (4172)

Цена 1 стотинка

8 март Българката

Прекосвам времена и години и спирам пред кована староремесла портя! Там едно лудо-младо седлае коня си за гурбет, а една бяла гургулица със запалени от любовта криле изплаква най-горещата сълза на българката: „Остани, любе, тази година, тази година и тази зима, пари се, любе, сяга печелят, младост е, любе, единж на света, младост е, любе, като росица, заран я има, дение я няма.“ Има я и я няма, но отгърлицата от думи-незабравки остава да гизди лебедовата шия на българката през вековете. Българката — тази юнашка самодива, без която горда Стара планина от паметна би представлявала пустото гнездо без орли. Възмижаль под животворните лъчи на нейните ласки. Аспарух заблеще конето си на тази земя, която прие име на жена — България, земя-ключица и гнездо на юнаци.

Нейният път, пътят на българката, е минавал като слънчев път през камъни и сръча, през вековни пластовете от мъгли и ледове и все е достигал върховете. Нали знаете онай песен, в която слънцето жали за хубава Грозданка от долна земя България и никак не му се иска да залязва? Шом и слънцето, е опиянено от хубостта на българката, какво да кажем за другите, за простосмъртните. Тя има безпреградна власт, тя — коронованата царина на Стара планина. Възлюбените на слънцето! Дори и в минути на безпопачна ярост една-единична нейна усмивка е достатъчна, за да избистри мътока в гневна мъжа сълза, да укроти стихията на мъжката десница и от смъртоносна брадва да я превърне в съзвуча и звъняща струна. Нещо, което става и с Ботев. В мига на градушката, която изригва от кратера на душата му, която е готов и сам да се изригва и издими като барут, магнитът на една усмивка го заставя да се разотпи, за да зърне другия образ на Ботев, прикрит от гръмотевичната плащеница на омраза:

„Там, дето либе хубаво черни си очи вдигнеш и с една тиха усмивка в скръбно ги сърце внишеш.“

Ах, тези възшеби очи на българката, тази ненадмината Гюрта Самовила, която ни ражда и ни зарежда с такава жажда и така ни кара да се променяме като цветовете на дъгата, че понякога и ние самите недоумяваме на какво се дължи всичко това. А то е ясно като ден, чинето начало е слънцето, в случая жената, най-святото олицетворение на светлината. Искан да изтъкна не обаянието на жената изобщо, а на българката, която цели пет века е везала байраци, раждала и кърмила юнаци, на чинито юнашки главни облаци се са кацали като градоносни калпази.

Няма да отшумят легендите за Сирма и Бойка войводи, за баба Тонка и Велета, за карловката Гина и баба Парашкева, за Йорданка и Лилияна, за Анушка и Виолета Якова. Те нямат чет, те са цяло ято оранжи, които кръжат край Вола и ветреят коси като знаме на пред Ботев войвода. Везмото на историята е веза и от женски пръсти, във вътъка на мъжкото юначество грее коприната на женската обич. И къде ли не грее тя — навсякъде, къде то вят ветровете на живо

та, където пее ритмът на романтиката и съзидането. Нагледно си представям днешна — възродена, обновена и вдъхновена България, изградена от мъжки ръце, но озарена от женско сърце. Гений е този, на когото пръв е хрумвало да отреди ден на жената, което е равнозначно да отреди ден на живота, празник на всемогъщата витална стихия. Този ден излиза извън своите рамки, той изобича няма рамки, както и самият живот. Жена и живот, пролет и младост, безконечност и вечност за мен са едно и също нещо.

Прекланям се пред българката, ринарка на комунистическата доблест и чест, златното сияние на слънцето днес!

Истината, че българката пет века е проправяла с песента си слънчева пътека към будния ден, говорит достатъчно ясно за нейното нравствено величие и жилавина, за нейната магическа сила издълбана, която е налага като закон при всички обстоятелства и би трябвало да й издигнем в сърцата си неръкот аорен трон.

Истината, че българката пет века е раждала юнаци и шила хайдушки байраци, че е била жива погребана в земята и е възкръсвала в името на свободата, говори достатъчно ясно, но, че е била едновременно и камък, и пламък.

Истината, че българката е била и е извор на ослепителна красота, доброта и благородство, извор, от който наченат потоците към възвишето, говори достатъчно ясно за нейната първостепенна роля в живота, която може да ни накара да доотгнем най-високата кота.

Истината, че българката носи в люлката на сърцето си слънцето на този хубав свят, с който не можем да си представим, че ще се простим някой ден. Най-вече с мекия лъч на нейния ласкав поглед, говорит достатъчно ясно, че тя е звезда, която витае край нас над свъта и вода.

Истината, че българката ни преследва от люлката до гроба и малко по-нататък, говори достатъчно ясно за нейната безсмъртна власт над нас.

Истината, че един Ботев един класически изстрел на мъжкото достойнство и постави юмри наравно до лицето на Родината, говори достатъчно ясно за нейната монументалност и нежност ненадмината, за нейното с нищо несравнимо обаяние и самодивско сияние.

Истината, че един Левски увисна на беседото, а България плаче с гласа налюбимата, говори достатъчно ясно с какви очи трябва да гледаме на нея, тази старо-планинска фея.

Истината, че българката лежи като цвят в основата на най-големите творения на националното ни изкуство, говори достатъчно ясно за нейното вечно вдъхновяващо чувство.

Истината, че българката се е превърнала и в само дива, за да лекува смъртните рани на мъжа, какъвто е случаят с Хаджи Димитър на Бузлуджа, говори достатъчно ясно на какво е способна тя, царкинята на вечността.

Българката е корен и цвят, велико начало и без начало...

Марко НЕДЯЛКОВ

Курс към висока ефективност

Завършият преди няколко дни Мартенски пленум на ЦК на БКП, неговите решения и основните положения за изграждане на националния аграрно-промишлен съюз отново потвърдиха, че проблемите на селското стопанство са в центъра на икономическата политика на нашата партия.

След изграждането на аграрно-промишлените комплекси в началото на седемдесетте години, сега селското стопанство навлиза в нов етап на развитие. Етап, обусловен от всеобщата интензификация на народното стопанство, от решенията на Националната партийна конференция за усъвършенстване на социалистическата организация на труда и плановете ръководящи на икономиката.

От тази година управлението на селското стопанство се поставя на икономическа основа, като главното в него са икономическите механизми в преминаването на селскостопанските организации на пълен стопанска сметка и самостоятелност. Всичко това е в ръцете на стопанските ръководители, на трудовите колективи. С разрастването на плана за тази година те имаха възможност да се убедят на практика в предимствата на новия начин на планиране. Сега комплексите имат възможност сами да определят структурата на своето производство, да съобразяват дейността си със социалистическите пазарни условия. Вече всички — от ръководителя до последния производственник — са кървоносно заинтересовани от усъвършенстването на организацията на труда в селското стопанство, от най-ефективното използване на производствените фондове, намаляването на материалните и трудовите разходи, от внедряването на бригадната организация и вътрешната стопанска сметка.

Решенията на пленума и спомогателните положения за изграждане на Националния аграрно-промишлен съюз, публикувани вчера в печата, са посрещат с голям интерес от всички селскостопански трудови колективи в цялата страна, които изразяват своя готовност за тяхното въвеждане в дело. Защото тези документи се създават условия да се използват по-добре основните средства за производство на земята,

рамно с мъжете-строители или монтажници. Единодушно е признатото, че по качество на изпълняваните строително-монтажни работи, по равнището на трудовата си и производствена дисциплина те не отстъпват на своите другари. Така е не само по обектите, но и в предприятията от промишлеността за строителни материали. Носителите

ки правителствени награди и отличия, на званията „Ударник“ и „Най-добър в професията“. И с всяка изминала година тяхното число се увеличава. Затова вече свикнахме с жените по обектите — със строителките!

Михаил МАНОЛОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Строителките

Днес ни е трудно да си представим по-голям строителен обект без тях — строителките. А строителката обединява всички професии, които до преди две или три десетилетия бяха „мъжки“ — арматуристка, бетонджийка, кранистка, автомонтърка, техническа ръководителка, инженерка, проектантка. Все едно всички професии не могат да бъдат изброени.

От „Свилюза“ до „Новковци“, от Домостроителния комбинат до КЗ „Бъдеще“ в Бутото те строят рамо до

рамно с мъжете-строители или монтажници.

Единодушно е признатото,

че по качество на изпълняваните строително-монтажни работи, по равнището на

трудова си и производствена дисциплина те не отстъпват на своите другари.

Така е не само по обектите, но и в предприятията от промишлеността за строителни материали. Носителите

ки правителствени награди и отличия, на званията „Ударник“ и „Най-добър в професията“.

И с всяка изминала година тяхното число се увеличава.

Затова вече свикнахме с жените по обектите — със строителките!

Михаил МАНОЛОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Преди да тръгне водата

- Ще настъпи ли прелом в напояването
- Подготовка за новия поливен сезон
- Необходима е пълна мобилизация

Въпреки че миналата година не бе особено благоприятна за селското стопанство, окръгът се нареди на едно от четните места в страната по добиви от различни култури.

Несъмнен принос за тези резултати има и напояването, тъй като поливните площи заемат една трета от обработваемата земя в окръга. Това потвърждават и фактите. През 1978 г. средно за окръга нареденията е ползата 3.3 пъти, люцерната — 3.7 пъти, захарното цвекло — 4.1 пъти, а поливният сезон се характеризираше с по-добра дисциплина и организация, с внедряването на нови, по-високопродуктивни технологии.

Комплексите и стопанствата, в които напояването е основен фактор за интензификация на производството, получиха значителни резултати. От всички площи из ревизия АПК — Павликени прибра по 882 кг, от всеки декар люцерна, клоновото стопанство в Морава полука по 1600 кг сено, а от захарното цвекло — по 5000 кг.

Тази и другите положителни примери, които могат да се споменат, идват да покажат и нещо друго — какви огромни потенциални възможности за увеличаване на селскостопанското производство остават нерезализирани всяка година. Защото далеч не всички отделият толкова внимание на напояването както споменатите стопанства. А ако сравним и техните резултати с постиженията на най-напредналите страни в света, ще видим, че сме далеч от върховете. Една от причините за това е нерезализираните докрай възможности на поливното земеделие, незадоволителното използване на дъждовалната техника, подценяването на прогресивните технологии. А по материялна база окръгът е сред първите в страната. Само миналата година СЕП „Волно стопанство“ — Павликени изгради 5700 дка нови поливни площи за полустационарно дъждуване, реконструира и модернизира 22 000 дка от напоятелната система „Карасен-запад“, 4000 дка под каналите Р-5 и Р-6, направи корекция на 10 км от коритото на р. Яна.

Не по-малко напрегната е програмата и тази година, когато ще се изграждат

5400 дка нови поливни площи, ще се реконструират и модернизират над 30 000 дка напоятелни площи, ще продължи корекцията на р. Янтра и изграждането на други мелiorативни обекти.

Най-важната задача сега обаче е подготовката за предстоящия поливен сезон. Тя започна още след последното напояване миналата година. Уточнени са необходимите строително-ремонтни работи по каналната мрежа, помпените станции, язовирите и дъждовалната техника. Разработени са инженерни проекти за напояване на културите, като са уточнени начинът и техниката за поливане на всеки блок, необходимата дъждовална техника и поливнически инвентар. Организирант се и курсове за обучение на изпълнителски и ръководни кадри.

Досега в комплексите са монтирани над 30 помпени станции и повечето от дъждовалната техника, почистени са и каналите. Готов е и мелiorативният фонд на СЕП „Волно стопанство“. Тревната ива обаче от факта, че комплексите са осигурили едва половината от необходимите средства за ремонт и подготовка на мелiorативния фонд и се дължат от закупуване на дъждовална техника, необходима за поливните площи, подобно е по отношение и осигуряването на твърдени триборави, което пак поставя под съмнение използването на новите технологии. Навярно причината за това е новият икономически механизъм, но в комплексите трябва да си направят добре сметката дали влагането на тези средства няма да донесе многократно по-голям ефект.

Сега е времето да се огледа и организацията, и заплащането на поливнически труд, да се изработят диференцирани норми със стимули за демоношно напояване, да се сформират по личачески звена и групи и да се зачислят площи към тях.

Най-важно е обаче да се приведе в изправност наличният мелiorативен фонд, да се създаде пълна мобилизация за завършване на подготовката и ремонта в определения срок. Това е особено важно, защото благоприятните дни за работа тази зима не бяха толкова много, което създава допълнително напрежение. Независимо от това общественитеят преглед по готовността за поливния сезон, който ще се проведе от 1 до 15 април трябва да покаже, че навсякъде водата може да тръгне по каналите.

Николай ТОМОВ

ПОВОД ЗА РАДОСТНА РАВНОСМЕТКА

Предстоящите избори са голямо политическо събитие, повод за равностметка на извършеното през годините на последния мандат. Под ръководството на партийния комитет усилията на общинския народен съвет в Павликени бяха насочени към създаване на по-добри условия и организация за изпълнение на плана за социално-икономическо развитие на общината.

През годините на мандата на общината се от града бяха пре-

дадени 220 апартамента. Успешно се изпълнява приетата строителна програма за оформянето на улица „Васил Левски“. Много труд и сили бяха вложени в благоустрояването. През периода 1976—1978 г. бяха канализирани 45 улици с обща дължина 12 110 динейни метра и това са улици не само в центъра, но и в покрайнините. Шосирани са 28 улици с 54 800 кв. м, а асфалтираните и пресфалтираните — 85 300 кв. метра.

Васил СТЕФАНОВ

Васил СТЕФАНОВ

Васил СТЕФАНОВ

Васил СТЕФАНОВ

Васил СТЕФАНОВ

Васил СТЕФАНОВ

Васил СТЕФАНОВ

Васил СТЕФАНОВ

Васил СТЕФАНОВ

Васил СТЕФАНОВ

Солидарни с героичен Виетнам

Тези дни в основното училище в селото бе организирана трибуна на тема „Посветена на Междunarодната година на детето и на сътрудничеството в мир“. На сцената бяха Тхан и Суан, виетнамски младежи, намиращи се на специализация в нашето село.

Виетнамските младежи разказаха за своята родина, за своя героичен, миролюбив и трудолюбив народ. Единият от тях, който четни години е бил в редовете на освободителна армия

и е воювал на фронта, разказа за ужасите на войната и за героизма на своя народ.

Всички присъстващи на митинга — пионери, чавдарчета, комсомолци и учители, изразиха своя гневен протест срещу китайската агресия.

Изпратена беше протестна телеграма до Националния комитет за защита на мира.

Нели БОЖАНОВА
дружинен председател

Петър БОРСУКОВ

В ЕДИН ТРУДОВ КОЛЕКТИВ

— Разсипахме се да ги носим на ръце тези жени, бе!..

„За този град трябва да се работи“

Понякога — скреж по дърветата, поледица, а тя, уви, ла шалчето около врата си, притичва по късите калдърмени улици на „Варуша“ и натиска входните звънци. Кани хората от трета отечественофронтовска организация в квартал „Г. Кирков“ на събрание. Значи, че десетници те вече са обхождали района, но иска сама да провери, да се убеди. И не забравя да каже на всекиго, че дневният ред е важен.

За Радка Кръстева всичко, което се отнася до нейната организация, района, града, е важно: събирането на вторични суровини, поддържането на обществените градинки в района, почистването на улиците, хигиенизирането на домовете, общоградокото запалване. При организирането им тя винаги е сред хората.

Вече цели шестнадесет години Радка Кръстева е председателка на трета отечественофронтовска организация в квартал „Г. Кирков“ във Велико Търново. Така я знаят в района, в квартала, в градския комитет на ОФ — председателката. Но тя не е сама. Подпомагат я Станка Давидова, Илия Давидов, кака Цонка, Пък и самата организация е станала добро, задружно семейство. Семейството без конфликти, както казва самата председателка.

Ще каже някой: „Има свободното време — успява“. Не, Радка Кръстева не е свободен човек. Работи в За вода за телевизори и радио приемници като радиоинженер. Успява да бъде професионалист. Отличава се и тук със своята съзнателност и дисциплина. И не само това. Общественията работа тя е превърнала в своя трета професия и я упражнява и тук. Включена е в профгрупата.

Спомнахме за две от професиите й, а забравихме първата — учителската. Родена в красивото балканско село Росно, в семейството на стария комунист Димитър Йорданов, който и сега живее там, Радка Кръстева завършва гимназия в Елена и поема към Добруджа, където започва нейното учителство. После животът я доведе в Свищов и накрая във Велико Търново, където проявява качествата си на активна общественичка.

За нея председателят на кварталния комитет казва: „С Радка сме винаги сигурни, че всяко начинание ще бъде започнато навреме и за вършено успешно“. А дълго

годишната секретарка на кварталната партийна организация Йонка Качаунова до бавя: „Най-добра в квартала не само като общественичка. Има в нея много човечност“.

Когато решавам да я изсетя, срещам я пред вратата с една приветлива, по български гостоприемна усмивка. Днес ще имаме предизборна среща казва тя. — Нали предстоят избори...

Самата тя е вече четири мандата градски общински съветник. Обичат я хората и я избират да помага в решаването на проблемите на града. Този град, който преди беше само „Варуша“ и къщи долу край Янтра. А сега... Тя се заглежда през снежната светлина на прозорците. Сякаш вижда, напика ли като бели гълъби, къщите на „Акация“, после блоковете по „Димитър Иванов“, „Тригълника“, заводите и по-нататък — новия квартал „Чолаковци“. Ето и на „Пишмана“ загромоляха багерите.

— За този старинен и красив град трябва да се работи! — казва тя. Сещам се, че може би и отнемат времето, а тя се усмихва:

— Не се безпокойте. За всичко има време, стига човек да има желание за работа...

Добре подреденият й дом потвърждава нейните думи. — Този дом ли? Тук се чувствам щастлива. В него влагат ръце и сърце. Имам и една дъщеря — Борна се казва. Завърши училище за медицински сестри. А сега е вече преподавателка там, където се учеше.

— Не сте ли имали трудности в живота?

— Имала съм, кой ги няма, но съм ги преодолявала. Трябва да се върви напред.

— За работата си сте награвдавана с грамоти и екскурзии в чужбина! Откъде намирате сили за такава многостранна дейност?

— Пример за мен беше трудолюбивото на моя баща. Мисля, че човек намира истинска изjava само когато се труди.

Какво повече можем да кажем за тази скромна в обноките си, упорита в труда и в обществената дейност жена, която изглежда далеч по-млада от годините си, освен че избирателите за петти път издигнаха кандидатурата й...

Иван ВАНЕВ

Ще оправдаем високото доверие

Професията на свищовски те химици си завоюва признание и уважение сред техните съграждани. Доказателство за това е и участието им в общественото-политическия живот в крайдунавския град. Не случайно и избирателите от 116, 117, 119 и 123 окръжен район ще гласуват за четири кандидата за окръжни народни съветници — лаборантите Любка Кунева, Иванка Николаева, Роза Томова и контролърката от Завода за изкуствена коприна Анна Вачева.

За вълненията от новото си обществено задължение разказват:

Роза ТОМОВА: „За мене няма да има по-голяма радост от тази да изпълня поръченията...“

Тази голяма радост ме сподобва неочаквано. И сега се питам — с какво заслужавам високото доверие? Дали с работата си в централната заводска лаборатория, дали като комсомолки активист или затова, че обичам да обичам с хората? А може би защото съм по-непримирима към съществуващите слабости.

Живя в новия жилищен комплекс „Младост“. И въпреки че имам двама малки сина, за които трябва да се

грижа, ще направя всичко възможно, за да не газят калта по пътеките монте избиратели, да се оформят междублоковите пространства, да

се затреват зелени площи, да има детски площадки и много цветя около нас. Вече имам среща с избирателите от района — сърдечни и отзивчиви хора, все млади строители на моя град. Посрещнаха ме с доверие, а това ме кара да вярвам, че ще си помагаме взаимно и ще ни сплотява грижата за нашето удобство, за приветливия вид на новия квартал.

През годините на мандата за мене няма да има по-голяма радост, ако успея да изпълня поръченията на избирателите си, ако с работата си не само оправдая доверието, но и спечеля обичта им. Хубаво ще е, ако в общественията работа в квартала се включат повече млади хора — така те ще се почувствуват истински стопани на града.

Анна ВАЧЕВА: „Това ново обществено задължение ще ме обогати.“

В завода дойдох преди 5 години. Макар че работата ми изисква да бъда безкомпромисна към грешките на работниците, досега не съм имала конфликти с тях. Може би

защото предпочитам да им ги посочвам при спокоен момент в подходяща обстановка — самоувещаването на хората трябва да се щади, достойнството им да не се погубва. И именно защото този принцип е ръководно начало в работата ми, аз се чувствам близка на всеки член на колектива. Прибрам се вечер в къщи с радост и удовлетворение от изминалия ден. Не бих могла да си представя живота без работата и хората, които ме заобикалят. Затова с радост и готовност приех издигането на кандидатурата ми за окръжен съветник. Новото обществено задължение ще ме обогати още повече. Нали ще живея с проблемите и желанията на толкова много хора — отечественофронтовците от III квартал.

Повечето от монте избиратели са млади хора. Техните деца имат нужда от хубава детска градина. Новомладите, които никак не са малко, желат да има парова централа. А новото училище, в което след време ще учи и моят тригодишен син, дотогава навярно ще добие напълно завършен вид и ще бъде още по-красиво. Струва си заради тези неща човек да наруши спокойствието си и аз с готовност ще го направя.

За жената с цифри

В окръга живеят общо около 176 хиляди жени, които са 50,4 на сто от общия брой на населението

От общия брой на работниците и служителите жените са 44,1 на сто.

142 жени от окръга са научни работници във висши учебни заведения и научноизследователските институти — един професор, четири доценти, 35 преподаватели, 93 асистенти, един старши научен сътрудник, 8 научни сътрудници, 22 кандидати на науките.

Жени са 39,7 на сто от специалистите с висше и 55,1 на сто със средно специално образование.

Жените-ръководители на предприятия и учреждения и техни заместници са 19,4 на сто от общия брой на ръководните кадри в народното стопанство.

От 1969 до 1978 година са наградени 3820 многолетни майки от окръга. Три от тях са удостоени със звание „Майка-героиня“, 913 — с орден „Майчина слава“ и 2905 — с орден „За майчинство“.

В 209 постоянни и 42 сезонни детски градини са настанени общо 15 038 деца. В постоянните детски градини са обхванати 76,5 на сто от децата.

Празник в детската градина

Първият ден на март не бе обикновен за възпитаниците от предучилищната група на Тимка Джонева при училище „Н. И. Вапцаров“ във Велико Търново.

Колко красиви бяха балетните костюми с коронки на косичките и минзухари, как добре стояха пестрите носии с препасани пояси и шарени забавки. Обичени в тях, децата живееха в своя празник. А вълненият се подслепяваше в очакването на Баба Марта. И тя донесе радостта на белите и червени пискюлчета, на пълната кошница с лакомства — пуканки, сушени сливи, пита — какво ли няма там (на снимката).

А можеше ли с нещо да се замени радостта от тържеството, посветено на майките. За мама се изпълниха много песни и стихотворения, за нея се казаха най-сладките, най-топли думи, изиграха се най-хубавите танци (на снимката). За мама беше приготвен и най-скъп подарък. Дълго трябва да се пази тайната. Ах, колко е сериозна тази детска тайна! Но днес как ще се зарадва тя (на снимката). Доволяна ще е и лигната добра учителка. Нали в детското сърце тя е редом с мама.

Празници са щастливи на детството! Нека ги има по-дълго в живота ни! Донка ХРИСТОВА

Силна е вярата в отзивчивостта на руската жена

Като проучвах някои материали за Руско-турската освободителна война 1877—1878 г., се натъкнах на едно Обръщение на български жени от Велико Търново до руските жени да съдействуват за освобождаването на България от османско робство. Този документ е публикуван в документалния сборник „Освобождени българки от турски юга (документ в три тома)“ — издателство Академия на науките СССР, Москва 1961 г., том I, стр. 503—504. Мисля, че заслужава да се даде по-голяма популярност на този документ, разкриващ ярко силата на жените от нашия град в освободителната мисия на Русия. Ето и текстът на самото Обръщение:

7 ноември 1876 г. Търново

МИЛИ РУСКИ СЕСТРИ!

Ние нямаме думи да Ви изразим нашата сърдечна благодарност за съчувствието, което показате и показвате в скръбните минути към нашето нещастно и плачевно положение. Ние не сме в състояние, мили сестри, да Ви се отплатим в знак на признателност и най-малка частичка в отговор на оказаната ни от Вас помощ и благодарения; но знайте, че Вашите имена днес и по-късно ще прославят от устата на хиляди бедни и сиротни, които турското варварство застави да скитат по градовете боси, лишени от насъщния хляб.

Руски сестри! Ние знаем, че на Вас са вече известни жалките събития и свирепството, проявено от жестоките варвари мюсюлмани в наше Отечество. На Вас е известно, че хиляди невинни и безпомощни деца и майки загинаха от немилостивия мюсюлмански ятаган само защото, че бяха християнки и членове на великото славянско семейство и защото са братя с гура — москoвци. На Вас вече е известно, че нашите църкви и манастири бяха ограбени и разрушени, свети религиозни вещи осекверени, а ние и сега всеки ден слушаме как „поганите“ мюсюлмани се гаврят с нашата вяра. Но това не е всичко. Знайте сестри, че нашето положение става от ден на ден по-опасно и ако не дойде на помощ великодушния руски народ, ние скоро ще бъдем изтребени от жестоките и заклетни врагове на християнството мюсюлмани, които активно се готвят за ново кръвопролитие в България, независимо от това, че и сега не минава час без да нападат християнски жертви.

Вярвайте, мили сестри, че ние сме загубили вече всяка надежда, че ще има възможност да живеем при каквито и да било условия с този див народ, фанатизма на който не ни позволява нито крачка да направим по пътя на образованието, а на човешкия прогрес гледа като на привидение грозно да погълне неговото бъдеще. Не вярвайте, сестри, че делото е възможно да се реши с каквито да било реформи и подобрение в гурсе

Затова, мили сестри, помолете християнския Европа, помолете вашите съпрузи, вашите народни дейци и държавни хора да се омилостивят над нещастното на нашия народ и да сложат веднъж за винаги край на неговото мъчение, което той търпи под азиатски ярем цели пет дълги века.

Молим да изразите нашата искреност и преданост на руския народ, на който ние гледаме като на единствения наш освободител и избавител; уверете го от наша страна, че ние сме готови да принесем в жертва на бойното поле, ако само руските братя ни се появят в пределите на България.

Ние вием да вярваме в нашия този мъжествен народ и всички сме готови да се съединим с Вас в случай на война.

Ваши единородни сестри българки от Велико Търново.

Следват 24 подписи (Обръщението е предадено в руското генерално консулство в Русчук)

Христо СТАНЕВ

ТЯХНАТА СЪВЕТНИЧКА

Мария Рашкова е възникла, здрава жена с бакрен загар по лицето, сред което грейт две светли очи. Лъха от нея някаква неизтощима жизненост, която — ведно със загара — прави да се губят годините на селските жени между четиридесетте и петдесетте. А ако се ръкуват с нея, ще усетите в дланта си една малка, твърда пръка с позарубели пръсти.

Хората от Килифарево не са от вчера тук и сигурно могат да ви разправят много неща за Мария Рашкова — че е несменяема зена новодка в смесената долово-овощарска бригада от 1960 година, че ако не я намери човек по полето или в сто пастството, сигурно ще я види да шета нещо пред къщи, защото е майка на голяма чедял и баба на четири внука. А плаковчани и жителите на околните села Големани и Велчево ще ви кажат и друго — вече втори мандат Мария Рашкова ще бъде окръжен народен съветник от този район. Хората, които живеят тук, искат, възлагат поръчения за водопроводи, асфалтиране на пътища, нови обществени сгради — искат даже и това, дето и човек е далеч по-голяма власт не може да им осигури. Но нали за тях хома Мария Рашкова е „тяхната съветничка“, живата им връзка с държавната власт.

И тя записва, поставя въпросите където трябва, разяснява разпоръките на сесията на Окръжния народен съвет.

„Как го прави ли?“ — смее се Мария Рашкова. — „Нали съм все с жените — в магазин, на полето. Разправя им за всичко, пък после „безжичният телеграф“ като забораби... Веднъж нашият народен представител ми каза: „Вашето е най-трудно. С тях хора живеете, с тях работите, знаете се от години. Ама и най-много на вас вярват.“

Ето, и сега на предизборното събрание в Плаково са й поставили нови поръчения: нова поща, нова здравна служба, благоустрояване. Едната са за по-горе, други могат и на място да се уре

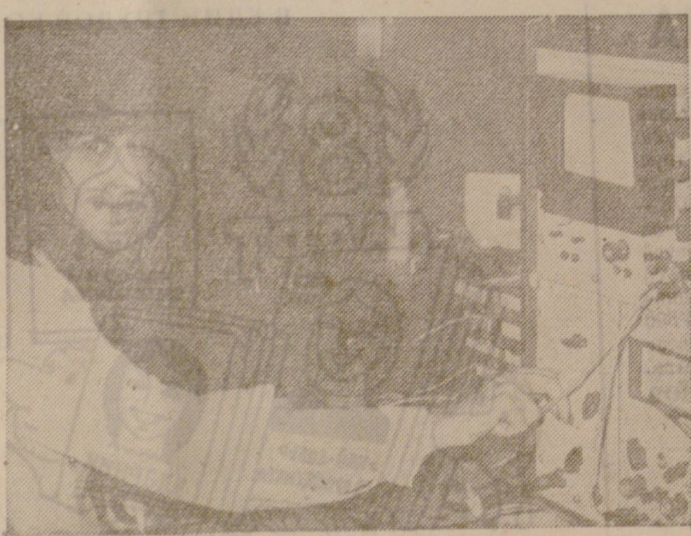
Марин ГИНЕВ

Единадесет сребърни сватби

Единадесет семейни двойки от Бяла черква, свързали живота си през 1953 година, отпразнуваха неотдавна заедно със своите близки сребърната си сватба. Със сватбен марш на Менделсон в черта, организирана от градския народен съвет, градския комитет на Отечествения фронт и градския съвет на

жените им напомни първите стъпки в двадесет и пет години им съвместен живот. Топло и вълнуващо юбилейно бяха приветствувани от председателя на градския народен съвет Веселин Галев и от завеждащата гражданските ритуали в съвета Йорданка Йовчева.

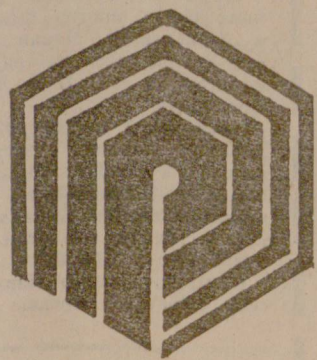
Петър ИВАНОВ

Освен че е сред най-добрите настрояващи във втори монтаж участък на цех „Радиоизготовление“ в Завода за телевизори и радиоприемници, Радка Данева работи като секретар на комсомолско дружество и е кандидат за общински съветник в 46-ти избирателен район — Велико Търново.

Снимка Веселин ДОЛЧИНКОВ

За все по-пълно задоволяване потребностите на хората

КОМБИНАТ ЗА УСЛУГИ „РАХОВЕЦ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

В навечерието на Осми март — Международния ден на жената с чувство на изпълен дълг ще рапортува за своите успехи още един трудов колектив, две трети от чийто състав са жени. От разнообразната продукция на

предприятието се нуждаем всеки ден. И сме благодарни на тези хора, които винаги са с нас в домовете ни със своите мебели, грижат се за естетиката в облеклото ни, улесняват изпълването на битовите ни задължения.

И все пак, тъй като ста на дума за „женско“ предприятие, днес, на 8 март, не можем да отменим имената на всеотдайните труженици, които воюват за авторитета на комбинатската марка. Постояни членки в социалистическото съревнование са колективите на цеховете „Машини плетачи“ и „Шивачи — конфекционери“. В първия се роди призивът за предсрочно изпълнение на годишната производствена програма. През изминалите до сега два месеца на настоящата година общо в двата цеха са усвоени и пуснати на пазара над 60 нови модела мъжки и дамски трикотажни изделия и детско-юношеско облекло. Особени заслуги за техния

красив външен вид имат моделерките Гинка Дамянова и Мария Терзиева. Колкото до качеството на изработката — тук думата имат членовете на бригадата с ръководител Мария Бонева, (на снимката) — постоянните първенци Иванка Русева, Мария Станева, Величка Генцова, Елена Нейкова, Мария Желякова, всички жени от двата цеха.

Кой знае защо е разпространено мнението, че рационализаторското движение е чисто мъжка задача. В комбината успешно опровергават това схващане технологът в кожанаро-обувния цех инж. Мария Георгиева, груповият майстор в отдел „Битова химия“ Мария Леонова, Магдалена Халачева от технологичния отдел на комбината, които непрекъснато търсят нови решения и воюват за висок икономически ефект на въведените предложения.

Но жените от „Раховец“ не са само добри производители. Много от тях са

на ръководни постове, участвуват активно в обществена работа, а орденоската Цветанка Кисьева е член на бюрото на общинския комитет на БКП в Горна Орховица.

Освен за изпълнението на плана в комбината се полагат непрекъснати грижи и за квалификацията на младите работници. Наставническото движение се разширява непрекъснато и дава отлични резултати, а Иванка Русева, Цанка Маринова, Тонка Лазарова, Елена Пиргузлиева и редица други майстори в своите професии са обучили по над 10 новопостъпили.

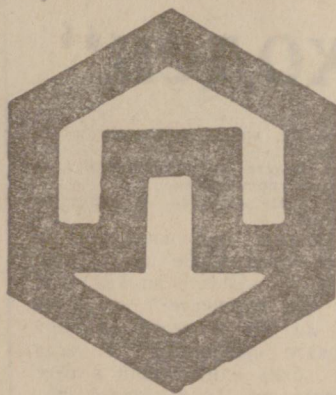
Да задоволява все по-пълно потребностите на хората — ето основната задача, която винаги е стояла пред всеотдайния и сплотен колектив на комбината за услуги „Раховец“. И заръките на Партията, записани в нейната Декемврийска програма, се изпълняват успешно.

Добри традиции — перспективно бъдеще

Без производството на това предприятие трудно бихме си представили нашия всекидневен бит. Защото пластмасите отдавна широко навлязоха в живота, а тук от тях се изработват удобни съдове, толкова различни по обем и предназначение, че наистина би било трудно да определим къде намират най-голямо приложение. Освен това добре е известна нуждата от пластмасовата медицинска апаратура за еднократна употреба. Всеки би могъл да си представи какви изисквания трябва да отговаря тя (особено системите за кръвопреливане), когато става дума за спасяване на човешки живот.

Ето защо би трябвало да оценим по достойнство усилията на колектива на Фабриката за преработка на пластмаси във Велико Търново и на нейните цехове в Горна

ФАБРИКА ЗА ПЕРЕРАБОТКА НА ПЛАСТМАСИ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Оряховица, Лясковец, Балван и Сушица за непрекъснато увеличаване на асортимента и за подобряване качеството на

изделията.

Фабриката изпълни производствената си програма за януари и февруари по всички показатели. Постигнат е ръст в обема на общата произведена продукция спрямо същия период на миналата година 18,07 на сто. И тук жените имат немалка заслуга за успехите. В челините редици на социалистическото съревнование са орденоската Дочка Армичева, както и Димитринка Пенчева, Пенка Грудева, Йорданка Ангелова от цеха за медицинска апаратура, Бонка Косева и Симеонка Навкова от цеха за шприцови и блясови изделия, Станка Навкова и Рада Ненова от цеха в Горна Орховица, Ирида Недякова от Лясковец и Милка Генцова и Гинка Илиева от Сушица.

Жените от Фабриката за преработка на пластмаси са

челнички в труда, грижовни майки и съпруги, активни общественички, Кина Камберова, Верка Илиева, Стоянка Игнатова, Йорданка Терзиева винаги изпълняват безупречно задълженията си в заводския и в цеховите профкомитети.

Добрите традиции до голяма степен определят и бъдещото перспективно развитие на фабриката. Нуждата от пластмасови изделия непрекъснато расте, обогатява се номенклатурата на предприятието. Ето защо се стеснява територията, на която сега е разположено то. Но верният път на реконструкцията е вече намерен. Усилено се подготвят условията за премането на един от основните цехове за шприцови и блясови изделия на нова площадка. Това ще допринесе за чувствителен ръст на обема до края на петилетката.

Добър, необходим помощник

Няма по-динамична и по-тесно свързана с нашия живот сфера от услугите. От контактите ни с тях, а те са всекидневни, зависи много — и настроението, и работоспособността. И затова всеки може да си представи какъв би станал животът в Лясковец, ако затворят врати всички ателиета на комбината за услуги „Петър Цуцума нов“ — часовникарско, ремонт на сложна битова техника, тапицерско, дървообработване, стъклопоставяне, шивашко, обуварско, текстилно, бръснаро-фризьорско.

КОМБИНАТ ЗА УСЛУГИ „ПЕТЪР ЦУЦУМА НОВ“ — ЛЯСКОВЕЦ

В тези ателиета работят десетки добри, опитни майстори, подчинили своето умение и усилия на една грижа — да помагат на хората от града и района. И те с удоволствие търсят тази помощ, защото са сигурни в качеството, в сръчността на изпълнението. Потвърждение за това е фактът, че планът за услуги на населението за първите два месеца на годината е изпълнен 119,5 на

сто. Една цифра, която най-добре характеризира резултатите усилия на многобройния колектив за по-пълно задоволяване потребностите на гражданите.

Принос за произпълнението на плана имат всички, но не може да не се изтъкнат отделът за металини услуги,

в който се изработват врати за гаражи, съблемни метални конструкции, ателието за ремонт на сложна битова техника, което извършва услугите предимно по домовете, текстилният отдел, където се изпълняват различни трикотажни и вълнени изделия с материали на клиента или на предприятието. Дял в добрите резултати има и отдел „Печати“, единствено специализирано в тази дейност звено в окръга.

Наред с услугите трябва да се спомене и другата страна от дейността на комбината „Петър Цуцума нов“ — производствената. Тук се изработват два вида кошнички за бутилки за шампанско — телени и новоусвоените тип „Пластмаса“. А звеното за нестандартно оборудване произвежда различни видове преформи за шприцмашини. Хората, заети в тези дейности, работят с не по-малко старание от колегите си в областта на услугите и завога предприятието изпълнява риг

мично производствения си план.

Както в много други предприятия, и тук жените имат сериозен принос в успехите, тъй като са половината от колектива. Международният ден на жената е добър повод да се изтъкнат най-добрите от тях — носителката на сребърен орден на труда Янка Димитрова, отговорничката на отдел „Печати“ Кинка Атанасова, Генка Стоименова от текстилния отдел, Елена Русанова и Йорданка Стателова от звеното за производство на телени кошнички, Лиляна Козлева от отдел „Стъклопоставяне“, шивачката Елена Кацъркова, Милка Стоименова. Жени на различна възраст, с различни професии, но с едно общо качество — трудолюбие и постоянство. И това им позволява да бъдат в редиците на челиците в комбината за услуги „Петър Цуцума нов“, да се радват на уважението и признанието на целия колектив.

ФАБРИКА „ТЕКСТИЛ“ — ЕЛЕНА

Жените — сила и гордост

Колективът на фабрика „Текстил“ в Елена изпрати с достойни дела третата година на петилетката, уверено започна и четвъртата. От първите дни на януари във всички цехове — предачния, за текстилно багрене, тъкачния — започна неуморен, всеотдаен труд и планът за първите два месеца беше изпълнен успешно. Това означава, че поръчките на хората, потърсили услугите на

фабрика „Текстил“ са изпълнени навреме. А клиентите на предприятието не са малко, защото тук се изработват изделия, които са търсени от ценителите на красотата в цялата страна — еленски губерни, луксозни губерни и черги, родопски одеяла, жаккардови килими и кувюртири. И всяко в десетки модели и разцветки, което дава богата възможност за избор.

Не може да се отбие и още едно достойнство на изделията на фабрика „Текстил“ — качеството. То кара тези, които са решили да обогатят интериора на своя дом с битов текстил, да потърсят услугите на предприятието. А това е най-добрият атестат за хората работещи тук.

Няма да е пресилено, ако се каже, че авторитетът и популярността на изделията на фабриката до голяма степен се дължат на жените, които преобладават във всички цехове, а този за губерни е изцяло тяхна територия. Защото в работата на орденоската Гюргена Никифорова, Пенка Бабалянова, Маргарита Спасова, Петрана Ботушанова и десетките други труженици са съчетани много от най-хубавите черти на балканските жени — трудолюбието, усетът към красотата, верността към народните традиции,

Завод за телевизори и радиоприемници — Велико Търново

търси да назначи

- ШЛОСЕР-МАТРИЧАРИ — I до VI разред.
- ФРЕЗИСТИ — IV до VI разред.
- ИНЖЕНЕРИ — машинни и слаботокови за конструктори, технологи и ръководители групи

Справка в служба „Личен състав“ на завода, телефон 26-41, вътрешен 311.

1-2

Завод за запаметяващи устройства — Велико Търново

търси да назначи

ГЛАВЕН ГОТВАЧ за стола на завода

Постъпване веднага. Справка в служба „Личен състав“, тел. 2-23-06.

4-3

Дунавски драгажен флот — Русе

съобщава

на предприятия, организации, комплекси, комбинати, че разполага със значителни количества

РЕЧЕН ПЯСЪК ЗА СТРОИТЕЛНИ РАЗТВОРИ в склада си на пристанище Свищов.

При обезпечен автотранспорт от клиента и при поискване с вагони, предприятието е в състояние да отпусне срещу заплащане допълнителни количества като предсрочна доставка и по еднократни договори и поръчки до края на първото тримесечие на 1979 година.

ЗА СПРАВКИ: Русе — отдел „Пласмент“ тел. 2-60-32 и телекс 66446 и Свищов тел. 24-87 и 24-86.

3-2

ТПК „Дружба“ — Павликени

има

капацитетни възможности ЗА ИЗРАБОТКА НА РАБОТНИ ПРЕСТИЛКИ ЗА НУЖДТЕ НА ПРЕДПРИЯТИЯ И ОРГАНИЗАЦИИ С МАТЕРИАЛИ НА КЛИЕНТИТЕ.

Поръчките се изпълняват по индивидуална мярка.

Цени по ценоразпис.

10-10

